

406

KURIER Wileński

PIĄTEK, 12 KWIETNIA 1991 R.
nr 70 (11557)

Le św. Krzysztofem w tytule

Przebieg Czytelniku! Od dziś przy tytule naszej gazety zamieszczamy herb miasta Wilna. Przedstawia św. Krzysztofa, idącego przez rzekę z Dzieciątkiem Jezus na ramieniu. Różne wizerunki patrona wilanin. Np. ten, którym sygnowano wizerunek magistratu Miasta Wileńskiego miał u spodu tarczy wizerunek krzyża. Natomiast obraz św. Krzysztofa tu reprezentowany znalazł się na wspaniałym te średniowiecznej burzy warownej. Tak właśnie widział patrona Wilna profesor architektury Stefana Batorego, słynny artysta-malarz Ferdynand Ruszczyk, człowiek rozkochany i rozmiłowany w Wilnie, który ze wiele podróżywał po świecie, mieszkał w Warszawie i Krakowie.

Miasto o dzwonnej, tajemniczej sile pociągającej i niezniszczalnej pięknie...; miasto zwycięż strzelistych...; Wilno — to miasto strzyżce, to Stradivarius... — tak pisał Ruszczyk o miasteczku nabożnym, w którym przez wiele lat działał. Miasto o ogromnym poświęceniem ratował dawne wileńskie tradycje, docierał do ich korzeni i w kształcie odnowionym zwracał się do nich.

W tym właśnie ten, a nie inny wizerunek herbu obraliśmy do naszego tytułu! Od dzisiaj, że tem jego jest jedna z bram wzniesionych w latach 1503—1522, które stały się murem obronnym opasywały przez wieki miasto Wilno. W pierwszych latach XIX stulecia ostatecznie padły ofiarą ręki barbarzyństwa, kiedy to systematycznie „wydzierał” murów pamięć o królewskim i historycznym Wilnie.

Miasto Subocz. To właśnie ono stanowi ruszczykowskie tło dla św. Krzysztofa. Tak się złożyło, że wbrew swej woli przeniósł siedzibę „Kuriera Wileńskiego” na ulicę Subocz, do najczystszej dzielnicy miasta, gdzie w pobliżu przypuszczalnie znajdował się...

(Dokończenie na str. 3)

W rządzie Republiki Litewskiej

W dążeniu do tego, aby osobom, które się zdecydowały co do obywatelstwa Republiki Litewskiej, w samorządach miejskich i rejonowych stworzone zostały warunki do podpisania zobowiązania, przewidzianego w ustawie Republiki Litewskiej „O świadectwie obywatela Republiki Litewskiej” oraz otrzymaniu zaświadczenia o gotowości do przyjęcia obywatelstwa,

na mocy rozporządzenia nr 2099 z 10 kwietnia rządowi Republiki Litewskiej, przydzielił rad miejskich i rejonowych zlecono powołać komisje ds. przyjmowania podań o gotowości przyjęcia obywatelstwa Republiki Litewskiej.

Ustalono, że w skład tych komisji włączani są deputowani rad samorządów, przedstawiciele zarządów, pracownicy urzędów

dów paszportowych, komisariatu policji oraz przedstawiciele organizacji społecznych.

Zalecono tym komisjom utworzyć odpowiednią ilość grup roboczych, zatwierdzonych przez zarządy miejskie i rejonowe, które w przedsięwzięciach, instytucjach, organizacjach, samorządach niższego szczebla, starostwach miejskich oraz w innych ustalonych przez komisje miejscach wręcają świadectwa w trybie ustalonym przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. (ELTA)

W STALYCH KOMISJACH

Komisja Rady Najwyższej ds. praw obywatelskich i narodowości omówiła projekt ustawy o oświacie Republiki Litewskiej. Alternatywne warianty poszczególnych artykułów przedstawione zostały komisji oświaty, nauki i kultury. Projekt ustawy o oświacie omówiony został również w komisji budżetowej. Praca nad tworzeniem tego ważnego dla wszystkich dokumentu jest kontynuowana. Projekt odzwierciedla propozycje wszystkich warstw społecznych, specjalistów.

W Komisji Odrodzenia Państwa z udziałem ministra łącz-

ności Republiki Litewskiej Kostas Birulis omówiony został projekt ustawy o łączności. Uzupełniony został nowymi artykułami.

Wiceprzewodniczący Rady Najwyższej Republiki Litewskiej Czesław Stankiewicz zapoznał komisję spraw zagranicznych z projektem umowy między Republiką Litewską a RFSRR w sprawie obwodów kaliningradzkiego. W komisji ds. praw obywatelskich i Narod-

wości deputowany Donatas Morunas poruszył sprawę zwiększonego wpłat za mieszkania spółdzielcze. Zalecił on zwracać się do rządu, aby osobom, otrzymującym mieszkania spółdzielcze, udzielony został ulgowy kredyt z budżetu. Komisja ochrony zdrowia i spraw społecznych po omówieniu projektu ustawy o związkach zawodowych, przedstawiła uwagi i zaproponowała zredagować go.

Komisja ekonomiczna omawiała projekt ustawy Republiki Litewskiej o banku komercyjnym. (ELTA)

LOTKI NIE MAJĄ PODSTAW...

KONFERENCJA PRASOWA (PREMIERA)

W pierwszym posiedzeniu rządu przedyskutowano sprawy, które są aktualne i ważne kwestie, które zmiany w przepisach o finansach państwowych, w tym o podatkach, w tym o prywatyzacji, przekażeniu wartości mienia państwowego o trybie płacenia przez przedsiębiorstwa podatków z wyjątkiem tych, które nie dewiz, w tym o zmianach pedagogicznych, w tym o zmianach w wyższych szkołach, w tym o zmianach w szczególności akcentowania kwestii. Potrzeba

zmiany przepisów o zamówieniach państwowych wywołana jest sytuacją na wschodzie — w ZSRR, gdzie jest ogromny kryzys gospodarczy i polityczny, oddzielne galeje produkcji nie są sterowalne, a jej zakres zmniejsza się zagrażając. Chcemy tego czy nie, skutki chaosu transformują się i na gospodarkę Litwy. I tylko troska o maksymalne złagodzenie wpływu kryzysu zmusza rząd podejmować te niepopularne kroki, stosować sankcje gospodarcze wobec producentów nie wykonujących umów, zamówień, zadań. Nawiasem mówiąc, premier podkreślił, iż pogłoski o tym, że będą wprowadzone podatki żywno-

nościowe na posiadane działki przyzgodowe nie mają realnych podstaw. Tak samo nie ma podstaw plotka o znacznej podwyżce cen w najbliższych dniach na paliwo.

W toku odpowiedzi na pytania premier i biorący udział w konferencji prasowej jego zastępca W. Pakalniszkis bardzo szczegółowo wyjaśnili zgromadzonym dziennikarzom kwestie o drogach zwrotu mienia mieszkańcom, kompensatach za wyłączone szkody, indeksacji oszczędności, całokształcie reformy gospodarczej, w tym prywatyzacji, bowiem uczestnikami tych procesów stanie się każdy mieszkaniec Litwy.

Zygmunt WIRPSZA

Waga do porozumienia — poprzez poprawę stosunków narodowościowych

Wieloletnie stosunki Litwy z innymi narodowościami były bardzo ważne przelazły do rozpatrzania były aktualne i ważne kwestie, które zmiany w przepisach o finansach państwowych, w tym o podatkach, w tym o prywatyzacji, przekażeniu wartości mienia państwowego o trybie płacenia przez przedsiębiorstwa podatków z wyjątkiem tych, które nie dewiz, w tym o zmianach pedagogicznych, w tym o zmianach w wyższych szkołach, w tym o zmianach w szczególności akcentowania kwestii. Potrzeba

mniejszości narodowych, wszelkie inne kroki rzeczywiście służące sprawie zgody narodowej. LDPP, uwzględniając poważną sytuację, opowiada się za programem państwowym (i sama ma program działania), który sprzyjałby rozwojowi gospodarczemu i społecznemu Litwy. Wskazując, samowyznami obywatelskiemu i kulturalnemu zamieszkałym tu narodowości oraz zbliżyć ten region z całością.

LDPP gotowa jest sama i wyzwać inne partie oraz ruchy społeczne do niezawłownego rozpoczęcia konsultacji z przedstawicielami społeczności polskiej, białoruskiej, rosyjskiej i innych, wyjaśnienia, jakie są możliwe i celowe akcje kulturalne i dobroczynne, pomoc dla rejonów Litwy Wschodniej. Niezbędne są badania przeszłości tego kraju, zabytków historycznych, archeologicznych. Wzywamy historyków, językoznawców, socjologów, aby wespół z kolegami z Polski, Białorusi badali folklor pogranicza, obyczaje, kulturę.

W LDPP powołana została

komisja ds. Litwy Wschodniej. Swoją działalnością będziemy się starali przyczynić do wzrostu zaufania między Litwinami, Polakami, Rosjanami, ludźmi innych narodowości. Szczególnie będziemy się starali informować ludzi innych narodowości, w tym również i tych, którzy nie znają litewskiego, o rozwoju społecznym Litwy, jej życiu politycznym i kulturalnym. Wykorzystamy wszelkie posiadane źródła informacji: prasę, kontakty deputowanych z ramienia LDPP, aktyw partyjny. Jeśli zajdzie potrzeba, przemówimy po polsku, rosyjsku, białorusku. Na Litwie nie powinno być zapadłych kątów, peryferii, prowincji, do których dociera niepełna i najczęściej wypaczona, znikoma informacja polityczna.

Wzywamy wszystkie siły polityczne, pałcówki informacji masowej powstrzymać się przed osławdzeniami i działaniami, które mogłyby przyczynić się do wzrostu nieufności między narodowościami.

Komisja ds. Litwy Wschodniej Litewskiej Demokratycznej Partii Pracy

„Varsovia“ przyjedzie do Wilna

Z inicjatywy ZG ZPL będziemy gościć w Wilnie Dziecięcy Zespół Pieśni i Tańca „Varsovia”. Powstał w roku 1978 w Warszawie. Pracę artystyczną z grupą dzieci objęli choreograf zespołu „Mazowsze” Witold Zapala oraz byli członkowie „Mazowsza” Halina Ossowska — Borys, Alojzy Rogocki i Zośka Pawlak; wytypowani przez samą Mirę Zimniską-Sygietyńską.

„Varsovia” ma opracowane kilka różnorodnych programów. Występuje często w kraju i zagranicą, ciesząc się wszędzie ogromnym powodzeniem, zyskując wspaniałe recenzje. Wyścig starczy nadmienić, że warszawskie dzieci koncertowały w Stanach Zjednoczonych, Czechosławii, Szwecji, Francji, ZSRR, Szwajcarii.

Oto fragmenty recenzji z tych wojaży: „Bajeczne kolorowa, rozpięwana i roztańczona pięćdziesięcioosobowa grupa dzieci z „Varsovii” w wieku sześci-

siedemnaście lat zaprezentowała ponad pięćset kostiumów z dwudziestu czterech regionów Polski”.

„Varsovia”, popularnie zwaną małe „Mazowsze”, zachwycała publiczność nie tylko śpiewem i tańcem, ale również kreślącymi. Piękne, barwne kreacje młodych artystów — bo na to miłośnicy zespołu — z pewnością zasługują — są wykonane z niezwykłą dbałością o realia historyczne. Każdy szczegół stroju jest prawdziwy, a tańce i pieśni, które dzieci wykonują z kunsztem, rozmachem i profesjonalną dyscypliną sceniczną, są autentyczne i dopracowane w szczególności”.

Tak więc, oczekujcie nas wileńskie wkruszenie ze spotkań z „Varsovią”. Zespół wystąpi w dniach 20 i 21 kwietnia w Wileńskim Pałacu Sportu. Bilety — do nabycia w ZG ZPL (ul. Wielka 40) i w kasie Pałacu.

Inf. wł.

Olimpiada matematyczna „Plus-Minus“

Dobiega końca tegoroczna olimpiada matematyczna.

- Ogłoszenie wyników;
- typowanie laureatów;
- nagrody dla wszystkich uczestników;
- inne niespodzianki

wszystko to na uroczystym zakończeniu olimpiady, która się odbędzie dnia 14 kwietnia o

godz. 11 w gmachu Wileńskiej Szkoły Średniej im. A. Mickiewicza (Wilno, ul. Krupnicza 11).

Zapraszamy wszystkich uczestników olimpiady!

Edward SZPILEWSKI, przewodniczący sekcji matematyki i informatyki SNPL

Trzy dziesiątki lat polskiej sceny w Wilnie

Na zdjęciu wykonanym w latach założenia tego zespołu (1960—1961) widnieje 30 osób. Portret zbiorowy. Nie wszystkich mogę rozpoznać, ale wszystkich przesyła pamięć. W nie wszystkich znamia. W rogu od lewej — Janina Strużanowska — założycielka i długoletnia kierowniczka Zespołu wraz z synem Jerzym, trochę niżej...

„Omówiłem strzeżeniem teraz „normalnej”, z dziennikarskiego rozpedu gąs. „W rogu od lewej, trochę niżej — Krystyna Grusznis, pełna nerwy, temperamentu Dama w salonie na „Balu u Senatora” (w spektaklu pt. „Proces sądowy” — według „Dziadów” Adama Mickiewicza i „Wiersza Ostatniej Nocy” Szymona Konarskiego). Właśnie. Już chciałam to napisać, ale też w szczególności mójśmienie zapalałem się to było 30 jak to jest, przecież to było 30 jak to temu? Na tamtym starym zdjęciu, które w archiwach Zespołu pięknie się zachowało jest nie Kryśka, ale jej mama — Anna Muszkietówna... A są do siebie podobne niczym siostry-bliźniaczki.

DRZEWO

Twarze... Młodość twarzy. Nienal na wszystkich — maluje się wyraz skłócenia, powagi, jakby zatroskania, pomieszaniego z brakiem pewności, co też z tym ich dopiero powstającym Zespołem dalej będzie? Jak z nim będzie?

Powstał w okresie tak zwanym „po odwilży”. W czasach, kiedy właściwie nikt nie miał: rozoznania, od czego Polacy mieliby zacząć — w sensie repertuarowym. Tu, na wileńskim gruncie, jeszcze nie bardzo było wiadomo, który z pisarzy polskich został obłożony anatemą partyjną, a z którego odium zostało już zdjęte. A więc — Jerzy Szański, Gabriela Zapolska, Leon Kruczkowski — ówczesnie nazwiska te były niejako gwarantem politycznego spokoju. Później był Moliere, a jeszcze później — Zemaite. W nowszych czasach — Fredro, Griecius, wieciorz poezji Ilkowiecówny oraz poety startującego na lamach — Czerwonego Szteindlera — Sławomira Worotyńskiego. Poważnego przełomu dokonał tu (1975) „Maniak” Kazysa Saji — była to pierwsza udana próba reżyserska się ze starym, poczciwym realizmem.

Zaczynali nie od wielkich sztuk, ale od wieczorków poetyckich. Co odważniejsi próbowali swoich możliwości recytatorskich, reszta — powoli oswajała się ze sceną. Rzecz najwazniejszą było wyrobienie odpowiedniego klimatu, atmosfery — a ta już od samych początków była w tym zespole wyjątkowo serdeczna. Bazowali się wtedy przy Wileńskim Klubie Pracowników Łączności i nazywali się Polskim Zespołem Dramatycznym — to oficjalnie. W nieco węższym gronie nazywano ich „po prostu Zespołem Janiny Strużanowskiej. Po jakimś czasie prze-

nieśli się do Klubu Pracowników Medycyny, gdzie też grali (z pewnymi przerwami) do roku ubiegłego. Ze wzruszeniem i uznaniem zawsze wspominają swoją nieodżałowaną założycielkę. Z zawodu — była lekarzem. Gdyby przyszło w krótki, lecz znaczący sposób określić, kim była Janina Strużanowska, można by powiedzieć, że był to Człowiek mądry, dobry i o wyjątkowo silnej woli. Prawie całe swe życie oddała nie tylko leczeniu ludzi, ale także — ich duchowej integracji. W nader skomplikowanych warunkach społeczno-politycznych objęła w Wilnie kierownictwo polską sceną amatorską, konsekwentnie trwała na tym posterunku przez wszystkie lata, aż do chwili rozstania się z tym światem, a stało się to w roku 1984. Była świadoma swojej wielkiej misji. Wytrwała, z uporem mobilizowała młodzież polską do aktywnego uczestnictwa w tej, bądź innej imprezie artystycznej. Szukała ludzi wszędzie — w szkołach, w uczelniach, w zakładach pracy, w ówczesnych obozach pionierskich. A wszystko to — nakładem olbrzymiej, niespożytej energii, własnego czasu, jak też (najczęściej) — nakładem własnych skromnych środków oszczędnościowych. Uczyla nie tylko poprawnie i pięknie polszczyzny, dobrej recytacji, ale także norm towarzyskiego za-

nie mieli po temu odpowiednich możliwości. Z czasów wcześniejszych zapamiętały się jednak „Świętoszek” Moliere oraz „Maniak” Saji. „Maniak” niósł odwagę w tamtych czasach treści (a było to piętnaście lat temu), żywo poruszał opinię tak widzów, jak też znawców — zwłaszcza w Polsce, gdzie został pokazany w ramach złożonej tam gościnie wizyty.

W sumie zagrano na tej scenie 15 utworów sztuk dramatycznych, bajki dla dzieci. Przez długie lata swego istnienia Zespół grał na ciasnej scenie Klubu Pracowników Medycyny. W latach ostatnich jego działalność stała się coraz bardziej intensywna — głównie i przede wszystkim za sprawą kierowniczką artystyczną zespołu, Liliję Kiejzik. Została spadkobierczynią tych tradycji i zasad, które kultywowała i zaszczerpiała Janina Strużanowska.

Lilija Kiejzik przyszła do Zespołu będąc jeszcze dzieckiem. Podkreślić to należy szczególnie celem uniknięcia wszystkich większych i mniejszych nieporozumień, kiedy o obecnej kierowniczce Zespołu mówi się (bardz pisze) powszechnie — „weterankę” (przyszła tu w roku 1969). Kojarzy się to z osobą lewicą, a tymczasem — widzimy na scenie wciąż tę samą młodą, energiczną kobietę, pomyślnie prowa-

Janina Strużanowska — pośrodku — w czasie spotkania z znanym dramaturgiem polskim Tadeuszem Białym — czem — po lewej — (1969), obok po prawej — Alicja Kargani „Przyjaźń”

sewiczka (w którego gestii była oprawa plastyczna oraz światła) realizatorką przedstawienia — L. Kiejzik odniosła poważny sukces. Spektakl wzbudził żywe zainteresowanie w Polsce, gdzie w roku 1989 został pokazany na I Polskojęzycznych Spotkaniach Teatralnych w Bieleścu. Po tym spektaklu L. Kiejzik wyreżyserowała jeszcze dwie sztuki współczesnego dramaturgii wileńskiego Regimantasa Kaszkaukasa — „Nad granicą” (moralitet adresowany

człusa 13). Zespół inauguruje swoje święto prapremierowym spektaklem pt. „Labirynt” — dzieła Czesława Miłosza, niemieckiej Dalekiej Kalifornii, niemieckim norowego obywatela Kieda, młodszy, w której 80 lat nie uczęcenie niejako „podwójnego” Jubileuszu — i Poety, i o 50 lat młodszego od niego Polskiego Zespołu Teatralnego w Wilnie. O czym jest ten spektakl? O wszystkim, co wyznacza nasz Czas — ten obcy, jak ten „Labirynt” — to spotkanie z Polską. Jego najbliższymi oraz z bohaterami jego utworów.

Pojawią się więc na scenie i Matka, i Zonia Poety, i dwóch Adamów — Wazy i Mickiewicza, Lebentstein, Venclow, Oskar Miłosz, Witłan, jak też — Babka Dłubnowa i Magdalena (tak jest to sama, której po śmierci serce kołoz przebito i głowę odjęto), pojawiają się także grał Amawicz i Nina — Sześciara, jak też śpiewający Młodzieni wraz ze śpiewającą Panną, Fret — Garnitur i Dzwonczyca — Tyłek oraz wiele innych postaci.

Ale nie będę zabiegała do przodu. To trzeba obejrzeć. Jedno jest pewne: takiego spektaklu bez sponsorów też nie da się zrobić. A więc:

Departament ds. Międzyzgodności Narodowych przy Radzie Litwy spynął „Rusdramie” grzeszem za granie tu dla Państwa, spynęły też groszem ten Jubileusz — Zarząd Kultury ZPL, Fundacja Kultury Polskiej na Litwie, Zarząd Miejski ZPL oraz dwudziestobit „Znad Wili”. „Kurek Wileński” — także dla autorów i teatralnie — co podarzą (co — nie powiem). „Magazyn Wileński” — też coś Jubileuszowi magazynowi.

A tak w ogóle — wszyscy bez wyjątku mają (co to wiele ukrywają) porządną przed tym spektaklem tremę. Wszak to — (ten bardzo skomplikowany) Miłosz, i Duża Scena, i wiodowie — swoi i obcy. Na opinii tego swojego, stalego widza teatrowi najbardziej zależy. Wierzymy, że się okazie mu wyrozumiała, przychylna i serdeczna, jak dotąd było.

Zatem do dzisiejszego spotkania o 18.30 (bilety można nabyć w kasie Rosyjskiego Teatru Dramatycznego).

Alwiada ROLSKA

Fot. Daniel Jankowski

JUBILEUSZ W GMACHU DAWNEJ „REDUTY”

chowania się, rzetelności, uczciwości w stosunkach wzajemnych, otwartości na świat i ludzi. Nowa inteligencja polska w tamtych latach jeszcze dorastała, natomiast starej — już praktycznie nie było w wyniku przymusowego wysiedlenia jej na Sybir, bądź też repatriacji. Już w pierwszych latach swego istnienia zespół ten uzyskał nieoficjalną nazwę „zespołu białego”. A przecież nie propagował żadnych tzw. szkodliwych ani hasel, ani idei. Doktor Janina Strużanowska łączyła swój humanizm z szeroką działalnością społeczną. Znamieniem jej rysem była szeroka tolerancja dla ludzi różnego światopoglądu. Liczył się w Jej oczach przede wszystkim Człowiek.

„Szczęśliwy człowiek, który nie szedł po radzie niemilościwych, a na drodze żywej i błędzących nie stał, ale był jak drzewo, które owoc swój za swój czas, a wszystko, cokolwiek uczynił, udało się”.

Tym symbolicznym Drzewem Janina Strużanowska, Człowiek wielkiego hartu ducha, pozostanie w pamięci Zespołu, jak też Jego miłośników — na zawsze...

OWOC

Sztuki na tej scenie nie syły się zbyt często i gęsto,

dzając swój Zespół, który już od paru lat rozrosł się pięknie i perspektywnie, bo zreszta obecnie ponad 40 osób, głównie młodzież.

Po „Nowych, pięknych czasach”, pracy dyplomowej nowej reżyser — sztuce lekkostrawnej, w której akcja toczy się warko i aktorzy grają z dużą chęcią i werwą (za sprawą wiodącą tu prym znakomitej Saby Gielwanowskiej w roli Babi). Zespół szarpnął się na „Dziady”. Choć w grubym skrócie, objęły one wszystkie części — II, IV oraz III, łącznie z I — nigdzie dotąd na scenach nie eksploatowaną. Włączono w to jeszcze nieznany czytelnikom „Wiersz Ostatniej Nocy” Szymona Konarskiego. Tak powstał spektakl pt. „Proces sądowy” — piekielnie trudny do wykonania. Swoje narodziny zawiązywał przede wszystkim dwóm najważniejszym tu postaciom — Mirosławowi Szejbakowi (aktorowi z Polskiego Zespołu Teatralnego przy Wileńskim Pałacu Kultury Kołejarzy), kreującemu postać Gustawa — Konrada oraz pianiste, wykładowczyń Wileńskiej Szkoły Muzycznej im B. Dwarionasa Alicji Tryk, na której spoczął cały ciężar muzyczny przedstawienia. Nieco później rolę Gustawa — Konrada przejmie Witold Rudzianiec, natomiast Konarskiego — Dariusz Godliński. W spektaklu tym starsze pokolenie aktorów poprowadzi młodsze — studentów i uczniów — starszoklasistów z wileńskich szkół polskich, których to debiut odbył się właśnie w tym nader skomplikowanym „Procesie sądowym”. Przy aktywnej pomocy również młodego weterana tej sceny Jerzego Mardo-

do współczesnej młodzieży) oraz „Tajemnica motelu „Wulkan” — farsa na temat najszej, najnowszej rzeczywistości. Ta pierwsza była również pokazana w Polsce, gdzie się spotkała z uznaniem publiczności (Nowa Śół, woj. zielonogórskie), a znów druga — z powodzeniem rozpraszala troski i smutki publiczności wileńskiej, jak też kowieńskiej. Z racji mocno okrojonej sceny (w wyniku nieprzemysłanego remontu Klubu Pracowników Medycyny) zagrały te sztuki w swoim klubie bodaj tylko raz. Jej premiera odbyła się na scenie jednego z zakładów wileńskich, zagrano ją także, jak już wspominałam, w Kownie. Sądzić wypada, że na przyszłość będzie ona pomyślnie funkcjonowała w objęźnie.

W tych obu litewskich utworach mieli swój popis — Zbigniew Strobek, Witold Rudzianiec, Irena Wojciechowska, Sabina Gielwanowska, Krystyna Grusznis (udany debiut w pierwszej dużej roli), Zbigniew Girulski, Teresa Wincelowicz (świetna Agata Christianowa), Robert Staszewski (arcykomicy Siao Van Binn) oraz inni.

Najbliższe plany twórcze kierowniczką artystyczną Zespołu — to „Styks” Niernackiego. No, a dziś, na wieczorze jubileuszowym...

„LABIRYNT” — WEDŁUG UTWORÓW CZESŁAWA MIŁOSZA

A więc, teatr zaprasza Wszystkich na swój Jubileusz dziś, 12 kwietnia 1991 r. o godzinie 18.30 na scenie Teatru Dramatycznego (ul. Basanawi-

W czasie próby generalnej (22 grudnia 1988) „Procesu sądowego” (według „Dziadów” Adama Mickiewicza i „Wiersza nie — Teresa Wincelowicz jako Pasterka, w drugim rzędzie po prawej — Dariusz Godliński w roli Szymona Konarskiego.

Polska fotografia w świetle

— tak będzie się nazywać wystawa, która odbędzie się w czerwcu br. w Szczecinie. Przy okazji informujemy, iż pierwsza tego rodzaju ekspozycja miała miejsce w dniach 4—14 sierpnia 1939 roku w Warszawie. Wtedy to w specjalnie wydanej edycji było takie oto zda-

nie: „Zawarte w ramach wystawy fotografie ilustrują dosyć dokładnie pracę Polaków w poszczególnych krajach i są cennymi dowodami wartości wnoszonych do życia tych państw przez polski element emigracyjny.

I oto, jak znaczącyliśmy powyżej, w br. planowana jest

analogiczna impreza. Organizatorzy żywią nadzieję, że być może żyją jeszcze autorzy „Litwy, którzy wtedy mieli albo może ich dzieci mają — albo może ich napisanie o działalności autorów tych prac, albo nawet przesłanie ich przez tego też podajemy adres: 75-200 Szczecin-6, ul. M. Skłodowskiej-Curie 19.

Św. Krzysztofem w tytule

(Dokończenie ze str. 1)

...się przedhistoryczna osada oraz gród zwany „Krzysztofem” spalony przez Krzyżaków w r. 1390. Przydzielono nam do siedziby piętrowy niewielki budynek niedaleko od miasta, w którym znajdowała się warowna Brama Subocz, swą nazwę wzięła podobnie biorąc od nazwiska mieszczanina Subocz, który musiał tu mieć znaczne posiadłości. W dawna zastanawialiśmy się nad treścią symbolu przy imieniu naszego dziennika. Życie samo, jak widzimy, podpowiadało rozwiązanie. Zrzadzeniem losu znaleźliśmy się w miejscu, w którym, przy ulicy o bogatej przeszłości dziejowej, kilka kilometrów od dawnej bramy najogromniejszej i najbogatszej architektonicznie ze wszystkich bram miejskich (zburzona została w latach 1799—1803). Jeśli dobrze się przyjrzymy, możemy jeszcze wielkie kamienie u zbiegu ulic Subocz i Sziauliai, bo

To tędy biegła struna murów miasta — przez Ostrą Bramę wzdłuż wąskiej ulicy Subocz. Lecz gdyby nie sztych Smuglewicza, miasto by nie ostało po straszakach basztach...

...napisała nasza koleżanka po fachu, była wilmianka, po imieniu Białogostoku Krystyna Konecka.

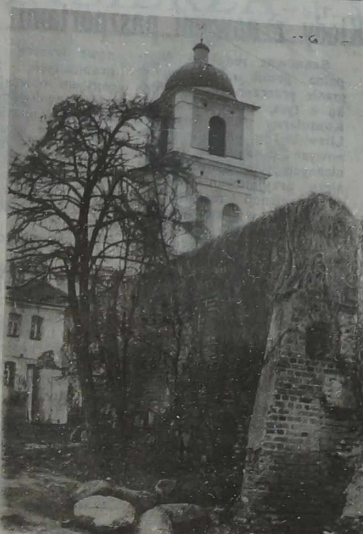
...w Wilnie, gdyby nie inny słynny wilmianin, artysta-malarz Jan Smuglewicz nie mielibyśmy dziś pojęcia o szczególnej wyjątkowości fortyfikacji wileńskich, które zniknęły bezpowrotnie. Przerwała jedna, jedyna brama, pozostającą do dziś pod opieką Madonny.

...Pamięć, wspaniale ozdobiony ruszczykowski herb Wilna — Krzysztofem, olbrzymem — pustelnikiem, przenoszącym się przez rzekę — od dziś staje się więc również godłem miasta Wileńskiego. Nieobce są nam egoistyczne pobudki. Św. Krzysztof czczony jest jako patron rycerzy, żołnierzy, poszukiwaczy skarbów, żeglarzy, wreszcie autorów. Ponieważ dziennikarze są wszystkim tym po trosze, prosimy również patrona naszego miasta o opiekę. Św. Krzysztof chroni też ludzi od powodzi, ognia i trzęsienia ziemi. Jest więc również nas i naszych Czytelników otacza opieką w wszelkich kataklizmach.

Halina JOTKIAŁO

...W ZDĘCIACH: brama Subocz według akwareli Franciszka Smuglewicza; resztki murów obronnych przy „naszej” ulicy.

Fot. i repr. W. Charin

UCHWAŁA RADY NAJWYŻSZEJ REPUBLIKI LITEWSKIEJ

WIEJSKI W ŻYCIU USTAWY REPUBLIKI LITEWSKIEJ O WSTĘPNEJ PRYWATYZACJI MIENIA PAŃSTWOWEGO

Najwyższa Rada Państwowa Litewskiej Republiki postanowiła: 1) przywrócić państwowemu przedsiębiorstwu do 1 lipca 1992 r. prawo bez zezwolenia Republiki Litewskiej do charakteru swojej podległości; 2) przywrócić państwowemu przedsiębiorstwu prawo do gótowni (rubieżni) osobie, która w wyniku 9 tej ustawy ma do nabycia przywrócić państwowemu przedsiębiorstwu prawo do inwestowania (rubie) nie przekraczającej wysokości państwowej rocznej wypłaty. Osoby przywrócić państwowemu przedsiębiorstwu prawo do pieniędzy (rubieżni) w przypadkach ustalonych przez Republikę Litewską; 3) przedstawić Radzie Najwyższej Deklarację państwowego przedsiębiorstwa w myśl tej ustawy środki trwałe zabrane wywieźć z Republiki Litewskiej w okresie dwóch lat; 4) powołać Komisję Prywatyzacyjną z finansowania z budżetu państwowego Republiki Litewskiej, natomiast Komisje

prywatyzacji i służby prywatyzacji miast (rejonów) ze środków budżetowych samorządów wyższego stopnia. 5) do 200 mln rubli wartości przywrócić państwowemu przedsiębiorstwu z osobnym wykazem zatwierdzonym przez Radę Najwyższą Republiki Litewskiej sprzedaż się za walutę wymienialną w celu utworzenia rezerwy walutowej, a uzyskane wpływy kieruje się do funduszu rezerwy walutowej Republiki Litewskiej. 2. Polecieć rządowi Republiki Litewskiej: 1) podejmować uchwały potrzebne do wcielenia w życie ustawy o wstępnej prywatyzacji mienia państwowego; 2) do 30 marca 1991 r. przedstawić Radzie Najwyższej Republiki Litewskiej projekt poprawek do tymczasowej ustawy Republiki Litewskiej „O gromadzeniu kapitału prywatnego w przedsiębiorstwach państwowych”; 3) do 30 marca 1991 r. przedstawić Radzie Najwyższej Republiki Litewskiej do zatwierdzenia listy członków Centralnej Komisji Prywatyzacji.

3. Polecieć Bankowi Litewskiemu:

- 1) wspólnie z Bankiem Oszczędności Republiki Litewskiej i Bankiem Rolniczo-Przemysłowym do 30 marca 1991 r. ustalić przepisy prowadzenia kont inwestycyjnych i opłaty za nabywane obiekty (akcje) prywatyzacji i po otrzymaniu od samorządów wyższego szczebla świadectw o przydzielonych obywatelom Republiki Litewskiej państwowych jednorazowych wypłatach otworzyć konta inwestycyjne w placówkach banków Litwy;
- 2) przygotować przepisy opłaty za nabywane obiekty (akcje) kupowane bez stosowania kwot pieniężnych, aby uchronić się przed napływem rubli ze Związku SRR;
- 4) Zobowiązać Inspekcję Dziedzictwa Kultury, aby wspólnie z odpowiednimi ministrami do 15 kwietnia 1991 r. opracowała typowe umowy o korzystaniu z przywróconych obiektów dziedzictwa kultury oraz innych dokumentów ustalonych przez akty normatywne.
- 5) Zobowiązać rząd Republiki Litewskiej i Inspekcję Dziedzictwa Kultury, aby do 31 maja 1991 r. przedstawić Radzie

Najwyższej Republiki Litewskiej listę obiektów dziedzictwa kultury, które nie mogą być prywatyzowane.

6. Zobowiązać samorządy wyższego szczebla: 1) do 30 marca 1991 r. utworzyć miejskie (rejonowe) komisje prywatyzacji; 2) do 15 kwietnia 1991 r. utworzyć miejskie (rejonowe) służby prywatyzacji i przygotować się do wydawania informacyjnych biuletynów o prywatyzacji, jak też opracować projekty programów prywatyzacji gospodarki terenowej i przedstawić je rządowi Republiki Litewskiej.
7. Zobowiązać komisje i służby prywatyzacji, aby zewolony przedstawicielom zarejestrowanych w Republice Litewskiej partii, ruchów i organizacji społecznych na obszarze działalności tych komisji i służb oraz zapoznać się z postadoną przez nie dokumentacją.
8. Ustalić, że zabrania się prywatyzowania przedsiębiorstw, instytucji państwowych lub innego majątku państwowego jak też gromadzenia od mieszkańców środków pieniężnych w inny sposób niż przewidziano w niniejszej ustawie.

Przewodniczący Rady Najwyższej Republiki Litewskiej
Wilno, 14 marca 1991 r.

W. LANDSBERGIS

ZE WSPÓLNĄ PIĘŚNIĄ ŁATWIEJ SIĘ ŻYJE

Pogłębiają się więzi między amatorami sceny z rejonu święciańskiego i województwa łomżyńskiego w Polsce. Kontakty zostały zapoczątkowane 7 lat temu. W końcu ubiegłego roku zawarto nową umowę o współpracy kulturalnej, między Święcianami i Łomżą. W związku z tą umową do Polski wyruszyła Bronie Jasiewiczzone, zastępca przewodniczącego wydziału kultury i oświaty Święciańskiego Samorządu rejonowego. Przed odjazdem powie-

— Jadę do Polski nieczym do swego domu. Szykujemy się obecnie do obchodów Zielonych Świątek, które przypadają 19 maja... Po raz pierwszy będzie to masowe święto. Oprócz naszych zespołów, jak np. „Auksztaitija”, artystów z Hadutiszek, swój program zaprezentują śpiewacy i tancerze z Podbrodzia pod kierownictwem Wandy Miłozos i Eleonory Romanowskiej. Podczas tego wyjazdu omówimy możliwości i warunki przybycia gości z Łomży na nasze święto. Ze swojej strony widzimy „możliwość dogadania się z kierownikami przedsiębiorstw i kolechozów, w których odbędą się koncerty, by zostali sponсорami imprezy...

Zielone Świątki nie będą jedynym wspólnym święciańsko-łomżyńskim świętem. W Święcianach mieści się również muzeum, gdzie wielokrotnie odbywały się wystawy prac miejscowych mistrzów tkactwa, haftu, rzeźby w drzewie i in. Prace te wzbudziły zainteresowanie gości z Łomży. Być może, w przyszłości uda się zaprezentować publiczności województwa łomżyńskiego wyroby twórców ludowych...

Nikolaj NIEZAMOW, kor. „K. W.”

Festiwal muzyki religijnej

...1-7 kwietnia mieszkańcy Sziałuiai zasnali radością z okazji jubileuszu 1000-lecia chrześcijaństwa. W tym okresie wzięli udział w międzynarodowym festiwalu muzyki sakralnej. Przez cały tydzień odbyły się koncerty w różnych narodowych zespołach i twórcy muzyki religijnej. Organizacja i realizacja festiwalu stała się renesansową inicjatywą. Apolostolów Piotra i Pawła. Koncerty muzyki sakralnej były również organizowane w Sziałuiai ko-

ściół parafialny uczestników święta i słuchaczy powitał bardzo gościnnie, był ozdobiony kwiatami, flagami państw, reprezentowanych przez muzyków. Niestety, wspólna radość przyczyniła nieco wiadomości, że w święcie nie weźmie udziału londyński zespół kameralny „Vasari singers”. Władze ZSRR, podobnie jak i w roku ubiegłym, nie daly mu wizy wjazdowej do Litwy. Z tego samego powodu nie mogły też przybyć zespoły z Polski i Włoch. Zgodnie z założeniem każdy zespół śpiewał i grał podczas nabożeństwa wieczornego, a po jego zakończeniu w prezbiterium dawał koncert muzyki kościelnej. Wieczorami w przepięknym kościele miejskim występowała jedna lub kilka grup artystycznych. A zgrupowało się ich w Sziałuiai aż siedemnaście: chór kameralny „Ave sol” (Łotwa), zespoły muzyki dawnej „Tallinn camerata” (Estonia) i „Cantabile” (Białoruś), solistka G. Oganesian (Armenia), liczne grono wilmian. Chóry Katedry Wileńskiej, TVR Niepodległej Litwy, Litewskiego Towarzystwa Muzycznego, chór „Wilnius”, chór Litewskiego Związku Nieświadomych, dziecięcy zespół muzyczny nr 5, „Wolunge”, „Cantemus” i „Azulinkas”, zespoły „Musica Humana” i „Vox novus”, orkiestra kameralna „Ave musica”, solistka G. Kaukaite i skrzypiec R. Katliulis. Na prawach gospodarzy wystąpił chór kościoła

św. Apostołów Piotra i Pawła, chór kameralny „Polifonia”, miejski chór kameralny. Ogółem wykonano przeszło 120 utworów około stu kompozytorów. Wśród nich Polaków — Mikolaję z Krakowa, Marcina ze Lwowa, G. G. Gorczyckiego i S. Moniuszki. Tysiące wernych powitało drugi międzynarodowy festiwal muzyki kościelnej jako miłe i oczekiwane święto, co więcej całym sercem uczestniczyli w celebrowaniu mszy św., pod dźwięki muzyki kościelnej. Odbyła się też zorganizowana przez Związek Kompozytorów Litwy V Konferencja Muzykologów „Muzyka dawna a współczesność”, która znacznie wzbogaciła program festiwalu. Wygłoszone w jej ramach pre-

lekcje poświęcone były zjawiskom nie tylko litewskiej muzyki świeckiej, ale też kościelnej kultury muzycznej, w tym zamieszkałych na Litwie ludzi innych narodowości. Interesująca np. była prelekcja H. Juchniewiczzone „Własności śpiewu kościelnego katolików polskich na Wileńszczyźnie”. Większą część stanowiły odczyty poświęcone problematyce sztuki sakralnej — muzyki, architektury, sztuki. N. Kitkauskas odczyt swój poświęcił badaniom Katedry Wileńskiej oraz Zamku Dolnego, G. Martinaitienę — litewskiej sztuce kościelnej, autor tych słów — szkole wokalne Katedry Wileńskiej itd.

Wytalca Powilas JURKSTAS

Kiedy z nowymi paszportami?

Szanowna redakcjo. Niespełna przed miesiącem w prasie przeczytałam wiadomość o tym, iż Departament Konsularny MSZ Republiki Litewskiej z powodu braku nowych paszportów zagranicznych tymczasowo ograniczyła przyjmowanie podań od organizacji i resortów republiki na wyjazdy służbowe za granicę.

Takie same posunięcie dotyczyło też Ministerstwa Spraw Wewnętrznych republiki, gdyż ZSRR zaczyna wprowadzać paszporty zagraniczne nowego wzorca. Jak wygląda dziś sytuacja w tej kwestii?

H. KUCZYŃSKA

O skomentowanie poprosiłam p. naczelnika oddziału wiz i rejestracji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych republiki Edmunda MIKIEWICZUSA.

— 3 kwietnia br. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych republiki Litewskiej otrzymało

nowe wzorce paszportów zagranicznych. Same paszporty centrum obiecało nadesłać Litwie prawdopodobnie w końcu bieżącego miesiąca.

Oficjalne przepisy dotyczące trybu ich wydawania jeszcze do Litwy nie dotarły. Ale jest jasne, iż w podróży prywatniczej można będzie korzystać również ze starych paszportów zagranicznych, o ile nie zostaną przekroczony termin ich ważności.

To samo dotyczy Ministerstwa Spraw Zagranicznych republiki. Marzenie o paszporcie zagranicznym obywatela Republiki Litewskiej — pozostaje nadal marzeniem.

O tym ile osób z Litwy wyjadzie za granicę, nadal decyduje Moskwa, czyli przydział paszporty — pojedziemy, a jeżeli nie, to wyjadą tymczasowo tylko ci, którzy zagraniczne paszporty posiadają — u siebie, czy też w archiwach tych placówek.

Pociągi do Polski

Uwzględniając zainteresowanie Czytelników rozkładem jazdy pociągów z Wilna do Polski, podajemy szczegółową informację. Z tym, że kasy wileńskie sprzedają bezpośrednio tylko bilety na pociąg formowany w Wilnie (Wilno—Warszawa—Wilno). Na pozostałe trzeba zamawiać bilety o miesiąc wcześniej. Wówczas kasy wysyłają depesze do Leningradu i Moskwy (zaś również do pociągów) i proszą o rezerwację miejsc.

Wilno—Warszawa—Wilno: wyjazd o godz. 17.45. Cena biletu do Warszawy — 20 rb. 66 kop. w jedną stronę, plus ko-

Leningrad—Warszawa: wyjazd z Wilna o godz. 4.30.

Moskwa—Warszawa: wyjazd z Wilna o godz. 0.44.

Wilno—Sokoła (dyzel, miejsc siedzących): wyjazd o godz. 9.16.

Leningrad—Warszawa—Berlin: wyjazd z Wilna o godz. 11.01.

Bilety można wykupić o miesiąc przed odjazdem. Bilety na pociągi leningradzki i moskiewski są droższe mniej więcej o 9 rb. Rozkład ten obowiązuje do 1 czerwca 1991 r. Godziny odjazdów podane są według czasu lokalnego.

Giełda „Kuriera”

Od dzisiejszego numeru wprowadzamy na nasze łamy nową rubrykę „Giełda „Kuriera”. Będziemy w niej podawać m. in. kursy walutowe, niektórych najbardziej uczęszczanych przez naszych obywateli krajów zachodnich.

Dane Banku Republikańskiego Na 100 jednostek walutowych		Ceny rynkowe w skup	
Nazwa waluty	Kurs oficjalny	Kurs komercyjny	1 jednostka walutowa
Dolar USA	58,67 rb.	176,01 rb.	27,60 rb.
Dolar kanadyjski	50,82 rb.	152,46 rb.	23,82 rb.
Funt sterling	103,30 rb.	309,90 rb.	48,18 rb.
Marka RFN	34,77 rb.	104,31 rb.	16,44 rb.
Marka fińska	14,72 rb.	44,16 rb.	6,83 rb.

CO, KIEDY, GDZIE?

KONCERTY WYSTAWY

- ◆ Dziewięć Symfonii L. Beethovena w wykonaniu Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Narodowej możemy dziś wysłuchać w Operze Wileńskiej. Z orkiestrą wystąpi Chór Państwowy z Kowna, śpiewacy J. Czuriłaitė, N. Ambrazaitė, K. Zarinis, W. Prudnikow.
- ◆ W Sali Barokowej w sobotę i niedzielę koncerty organizuje J. Grigasa.
- ◆ W Pałacu Kultury Związków Zawodowych dziś wieczór satyry i humoru pt. „Śmiech — sprawa poważna”.
- ◆ W Pałacu Naukowców w Werchach dziś wieczór poświęcony 120 rocznicy urodzin Jurgisa Matulaitisa.
- ◆ W sobotę w galerii „Warta” (ul. Wileńska 39) wystąpi skrzypaczka R. Mataityte.
- ◆ Natomiast dzisiaj na tradycyjne wieczory muzyki jazzowej, które odbywają się co piątek w Domu Nauczyciela, zapraszają dziecięcy zespół z Niemiec.

- ◆ Ostatnie dni w galerii „Arka” obejrzeć można grafikę A. Puipy. Oprócz tego w tym lokalu można obejrzeć malarstwo B. Uogintasa, S. Drebickaitę oraz G. Gieswicziusa.
- ◆ W salonie Twórców Ludowych (ul. Wytytio 13) ekspozycyjne są prace kandydatów pretendujących do wstąpienia do Związku Twórców.
- ◆ Jeszcze jeden pokaz twórców ludowych czynny jest obecnie w Pałacu Kultury Łącznościowców (ul. św. Jana 3). Wystawia tu pasy ludowe P. Domjoniaitene, kostiumy ludowe L. Krukeliene, rzeźbę — L. Uzkurnys, wycinanki — J. Daniliauskienė i N. Jureniene.
- ◆ Tym razem w niedzielę, w lektorium Towarzystwa „Wiedza” wyświetlany będzie film amerykański „Poszukiwanie zaginionego arki” (w jęz. polskim, godz. 15).

Telewizja

SOBOTA, 13 KWIEŃNIA Litewska niepodległa

9.00 — Wiadomości. 9.15 — Audycja z Klajpedy. 10.15 — Program dla dzieci. 11.15 — Panorama Norwegii. 12.00 — Panorama tygodnia (w jęz. ros.). 12.45 — Koncert zyczeń. 14.10 — Nasze miasteczka. Seredzius. 15.00 — Piewa R. Kaniawa. 15.35 — Przedstawienie Wileńskiego Teatru Lalek. — G. Mareckaite „Sawitri — córka słońca”. 16.30 — Wielec dyrygentki świata. Herbert von Karajan w Salzburgu. 18.00 — Wiadomości. 18.10 — Sport na świecie. 18.45 — Koncert. 19.30 — Dobra wieczer. 20.00 — Panorama. 21.00 — W świecie filmu. 23.15 — Wiadomości wieczorne.

Telewizja Polska

9.35 — „Ziarno” — program redakcji katolickiej dla dzieci i rodziców. 10.00 — Wiadomości. 10.10 — „5-10-15” — program dla dzieci i młodzieży. 11.35 — Język angielski dla dzieci. 11.40 — „Na zdrowie” — program rekreacyjny. 12.00 — Wojskowy program publicystyczny. 12.55 — Telegazeta. 13.00 — Wedrówki dalekie i bliskie. 14.30 — „Życie” — magazyn ekologiczny. 15.00 — Walt Disney przedstawia. 16.15 — „Wyprawa pod podszewkę Alp” — film. dok. 16.50 — Koncert na rzecz dzieci. 17.45 — Rock-Express. 18.15 — Telexpress. 18.30 — Audio-Video. 19.05 — „Tu mówią Londyn” — film. dok. 19.50 — Z kamerą wśród zwierząt. 20.15 — Dobranoc. 20.30 — Wiadomości. 21.05 — „Zwyczajem” (1) — dramat. obycz. prod. wł. 22.40 — Kontrapunkt. 23.05 — Sportowa sobota. 23.45 — Wiadomości wieczorne. 0.20 — „Wyjety spod prawa Josey Wales” — western prod. USA.

Moskwa I

6.30 — Piewa W. Szuwalow. 7.00 — Film animowany. 7.15 — Sport dla wszystkich. 7.30 — Gimnastyka rytmiczna. 8.00 — Program rozrywkowy. 8.30 — Nasz sąd. 9.00 — TSN. 9.15 — Koncert. 9.30 — Proponuje „Buda Moden”. 9.00 — Już trzenka. 11.00 — Przedstawienie. A. Ostrowski i „Las”. 13.40 — Film dok. 15.00 —

Kalendarium

- ◆ Piątek (12.IV) jest 102 dniem 1991 r. Do końca roku — 263 dni.
- ◆ Znak Zodiaku — Baran.
- ◆ Imieniny: Saby, Damiana, Juliusza, Ludosława.
- ◆ Wschód Słońca — 6.25, zachód — 20.16. Długość dnia 13 godz. 51 min.

Pogoda

Litewska Służba Hydrometeorologiczna przewiduje na 12 kwietnia zachmurzenie z przejaśnieniami, bez opadów, wiatr słaby, temperatura 13—15 stopni.

W ciągu następnym dwóch dni bez opadów. Temperatura w nocy 1—6, w dzień 12—17 stopni.

Żyć, kontaktak, powodzenie, to w „Kurierze” ogłoszenie

KTO URODZIŁ SIĘ 12 KWIEŃNIA
 Jest poszukiwaczem... niezwykłych i pragmatycznych na swoim.
 Ma zdolności w kierowaniu wszelkiej pracy, jego stanowienia naraża się na niebezpieczeństwo.
 Czekają go podróże i waleczności.
 Co grozi. W związkach nymi nie bierzmy mu się do dzieł nieodpowiedniemu warsztatu może popełnić analogi: dażąc mu się do życia zadroże oraz intymny towarzyszy.

Jest to człowiek... inie, ale wpływ jego na... nie ni zawsze jest do... miarem sil, odznacza się... Nadmiernie aktywność... niustannie do czynu i... temu nieraz szkodzi... w... pracownictwu i musi... poczywać przez...
 Ponieważ zawsze chce... wić na swoim... mimo... nie niesprzyjające... czas nieodpowiedni... w... rzesz, proszą... często z rozczarowan... tymkiem tego okazje... w... popad, w gniew... co potem może... do... działania żółdka... również spowodować... wy lub neuralgic.

szka”. 21.00 — Czas. 21.45 — Kto? Gdzie? Kiedy? 22.30 — Japolicycy i Rosjanie. 23.30 — Przegląd piłkarski. 24.00 — Kompozycje choreograficzne. 0.50 — TSN. 1.10 — Film fab. „Przegląd... Sherlocka Holmesa i doktora Watsona”.

Moskwa II

8.00 — Gimnastyka. 8.15 — Film animowany. 8.25 — Spiewa N. Czepagna. 8.55 — Film dok. 9.20 — Rosyjski... choroby. 10.00 — TV filmy... J. Nagibina. 11.00 — Wideo... „Plus jedenaście”. 12.30 — Film animowany. 14.40 — Przedstawienie. L. Tolstoj — Program „Strup”. 17.00 — Program... dzydnarodowy. 18.00 — n.p. 18.55 — Collage. 19.00 — Jalta-91. 19.15 — Akrobata... sportowej. 20.00 — Dobranoc. 20.15 — Romance rosyjskie. 21.00 — Czas. 21.45 — Telewizja autorska.

Nauczyciele i... Szkoły Średniej w... kach składają... każdego współpracownika... ciecie Anieli Grochowskiej... powiódł tragicznego... ukochanej córki Ireny.

Ból po zgonie Brata... dzielają ze Stanisławem... Preterwiczem koleży z... Pokułnickiej Szkoły... dniej

Wyraży głębokiego... czucia z powodu zgonu... loletniego współpracownika... Konstancia NOWIKOVA... Rodzinię i krewnym... go składa zespół „Kurier Wileński”.

Redaktor
 Zbigniew BALCEWICZ

ORAZ REKLAMY PRZYJMUJEMY przy ul. Subocz 5
 OGŁOSZENIA (tel. 61-68-81) od godz. 9 do 17.

KURIER Wileński

Dziennik społeczno-polityczny Rady Najwyższej i Rządu Republiki Litewskiej. Ukazuje się od 1 lipca 1953 r.

Nasz adres: 232024, Wilno, ul. Subocz 5.

Indeks 67218

Cena 10 kop.

Zam nr 715.

Nr rejestracji — 322.

Drukarnia „Wiltis”.

TELEFONY:

Redaktor — 61-15-16, zastępcy redaktora, sekretarz odpowiedzialny — 61-38-34.

Działy: państwa i samorządu terenowego; ekonomiczny — 62-97-19; etyki, rodziny i prawa; szkolnictwa i młodzieży; literatury i sztuki; telefonów i sportu — 61-71-25; życia politycznego; listów — 22-37-38; życia wsi; korespondentów — 22-42-46; stołeczny oraz aktualności; handlu, usług i komunikacji — 61-16-16.